

Bodemsaneringsbank toch haalbaar?

Enkele jaren geleden ontstond in de provincie Gelderland het idee van een 'bodemsaneringsbank'. Een dergelijke bank zou als taak moeten krijgen verontreinigde percelen op te kopen, te laten schoonmaken en daarna weer te verkopen of te verhuren. De bank zou een aanvulling moeten worden op andere instrumenten voor de vrijwillige bodemsanering.

Uit een haalbaarheidsonderzoek bleek echter onvoldoende draagvlak voor het oprichten van een bodemsaneringsbank. Voornaamste oorzaak: de banken wilden hierin niet investeren. De stichting NOBIS (Nederlands Onderzoeksprogramma Biotechnologische In-situ Sanering) gaat goedkopere bodemsaneringstechnieken ontwikkelen. Tijdens een recent bodemcongres gaf de secretaris van NOBIS, de heer De Borst, een overzicht van deze technieken. Daarbij vermeldde hij dat bij voldoende goedkope technieken de bodemsaneringsbank toch haalbaar kan zijn. De bodemsaneringsbank zou dezelfde functie kunnen krijgen als de Rijksdienst voor IJsselmeerpolders (RIJP) na de drooglegging van de Zuiderzee. Gedurende een aantal jaren waren de poldergronden in beheer van de RIJP. Deze dienst zorgde voor het juiste beheer voor voldoende ontwatering en ontziltiging. Zodra een perceel geschikt was voor normaal agrarisch gebruik, werd dit aan particulieren verkocht. Op vergelijkbare wijze zou een bodemsaneringsbank een verontreinigd perceel een aantal jaren in beheer kunnen hebben. In die periode wordt gesaneerd (zo mogelijk biologisch en in situ) en toegezien op een passend bodemgebruik. Zodra de bodem schoon is, treedt de bank weer terug.

Inmiddels zijn de banken wat meer gewend aan bodemverontreiniging. Zij weten intussen dat er meer grondsoorten zijn dan 'grond' en 'gifgrond'. NOBIS moet maar eens met de ING-bank gaan praten. Die bank heeft bewezen te durven investeren. Waarom wel in één weekend Barings overnemen en niet in een bodemsaneringsbank willen investeren?